

УГОДА

МІЖ УКРАЇНОЮ ТА СЛОВАЦЬКОЮ РЕСПУБЛІКОЮ ПРО СПРИЯННЯ ТА ВЗАЄМНИЙ ЗАХИСТ ІНВЕСТИЦІЙ

Україна та Словацька Республіка (далі – Договірні Сторони),

бажаючи посилити економічне співробітництво для взаємної вигоди обох Держав,

маючи намір створити і підтримувати сприятливі умови для інвестицій інвесторів однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони, та

визнаючи, що сприяння та взаємний захист інвестицій згідно з цією Угодою стимулює ділову ініціативу у цій сфері,

керуючись Угодою про партнерство та співробітництво між Україною і Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами від 14 червня 1994 року,

домовились про таке:

СТАТТЯ 1

Визначення

Для цілей цієї Угоди:

1. Термін "інвестиція" означає будь-який вид активів, інвестованих у зв'язку з економічною діяльністю інвестором однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони відповідно до законодавства останньої Договірної Сторони та включатиме, зокрема, але не виключно:

а) рухоме та нерухоме майно, як і будь-які інші майнові права, такі як заставні, права утримання, забезпечення по позиці;

б) акції, цінні папери та боргові зобов'язання компаній або будь-яку іншу форму участі в компанії;

с) вимоги стосовно грошей або будь-якого виконання зобов'язань, що має економічну цінність, пов'язані з інвестицією;

d) майнові права інтелектуальної власності, включаючи авторські права, патенти, та пов'язані з цим права на: літературні та художні твори, включаючи звукові записи, винаходи в усіх сферах людських розробок, промислові зразки, комерційна таємниця, ноу-хау, товарні знаки, знаки на послуги та комерційні найменування;

e) будь-яке право, надане згідно з законодавством або за контрактом, та будь-які ліцензії та дозволи відповідно до законодавства, включаючи концесії на розвідку, видобування, розвиток та експлуатацію природних ресурсів.

Будь-яка зміна форми, в якій активи інвестовані чи реінвестовані, не впливатиме на їхній характер як інвестицій.

2. Термін "інвестор" означає будь-яку фізичну або юридичну особу, яка інвестує на території іншої Договірної Сторони.

a) Термін "фізична особа" означатиме будь-яку фізичну особу, що має громадянство будь-якої з Договірних Сторін відповідно до її законодавства;

b) термін "юридична особа" означає будь-яку установу, що зареєстрована чи заснована відповідно до законодавства однієї з Договірних Сторін, має головний офіс на території однієї з Договірних Сторін та визнана згідно з її законодавством.

3. Термін "доходи" означає суми, одержані внаслідок інвестиції та зокрема, хоча не виключно, включатиме прибутки, відсоток, приріст капіталу, акції, дивіденди, роялті та плату за послуги.

4. Термін "територія" означає

відносно України – територію, що знаходиться під її суверенітетом, морські та підводні райони, виключну економічну зону та повітряний простір над ними, над якими вона здійснює відповідно до міжнародного права суверенітет, суверенні права або юрисдикцію;

відносно Словацької Республіки – територію, внутрішні води та повітряний простір над ними, над якими вона здійснює, суверенітет, суверенні права або юрисдикцію відповідно до міжнародного права.

СТАТТЯ 2

Сприяння та захист інвестицій

1. Кожна Договірна Сторона заохочує та створює сприятливі економічні та правові умови на своїй території для інвестицій інвесторів іншої Договірної Сторони та визнає такі інвестиції відповідно до її законодавства.

2. Кожна Договірна Сторона надає у відповідності до свого законодавства необхідні дозволи у зв'язку з такими інвестиціями та виконанням ліцензійних угод та контрактів про технічну, комерційну та адміністративну допомогу.

3. Інвестиції інвесторів будь-якої з Договірних Сторін в будь який час користуються справедливим і рівним ставленням та отримують повний захист і безпеку на території держави іншої Договірної Сторони.

СТАТТЯ 3

Режим найбільшого сприяння та національний режим

1. Кожна Договірна Сторона на своїй території надає інвестиціям та доходам інвесторів іншої Договірної Сторони режим, який є справедливим та рівним та не менш сприятливим, ніж той, який вона надає інвестиціям та доходам інвесторів своєї держави або інвестиціям та доходам інвесторів будь-якої третьої Держави, в залежності від того який з них є більш сприятливий.

2. Кожна Договірна Сторона на своїй території надає інвесторам держави іншої Договірної Сторони по відношенню до управління, підтримання, використання, отримання прибутків та розпорядження своїми інвестиціями режим, що є справедливим і рівним та не менш сприятливим, ніж той, який вона надає своїм власним інвестиціям та доходам інвесторів або інвестиціям та доходам інвесторів будь-якої третьої Держави, в залежності від того який з них є більш сприятливий.

3. Положення цієї Угоди, пов'язані з наданням режиму не менш сприятливого, ніж той який надається своїм власним інвесторам чи інвесторам будь-якої третьої держави, не будуть тлумачитись таким чином, що зобов'язують одну Договірну Сторону поширювати на інвесторів іншої Договірної Сторони переваги від будь-якого режиму преференції чи переваги, що є результатом:

/а/ їх участі у будь-якому існуючому чи майбутньому митному союзі чи зоні вільної торгівлі або монетарному союзі або подібних міжнародних угодах, чи інших формах регіонального співробітництва, в яких будь-яка з Договірних Сторін є членом, чи може стати у майбутньому; чи укладення угоди направленої на створення чи розширення такого союзу чи зони протягом найближчого проміжку часу; що ведуть до таких союзів чи утворень або інших форм регіонального співробітництва, стороною яких будь-яка Договірна Сторона є або може стати; або

/б/ будь-якої міжнародної угоди або домовленості, які повністю або частково стосуються оподаткування чи будь якого внутрішнього законодавства, яке повністю або частково стосується оподаткування.

СТАТТЯ 4

Компенсація за втрати

1. Коли інвестиції інвесторів будь-якої Договірної Сторони зазнають втрати через війну, збройний конфлікт, національний надзвичайний стан, переворот, повстання, заколот або інші подібні події на території іншої Договірної Сторони, їм надаватиметься останньою Договірною Стороною режим по відношенню до реституцій, відшкодування, компенсації або іншого вирішення не менш сприятливий, ніж той, який остання Договірна Сторона надає своїм власним інвесторам або інвесторам будь-якої третьої Держави. Платежі, що виникають, будуть вільно переводитись у вільно конвертованій валюті без затримки.

2. Не зашкоджуючи умовам пункту 1 цієї Статті, інвесторам однієї Договірної Сторони, які під час будь-яких подій, згаданих у попередньому пункті, зазнають втрат на території іншої Договірної Сторони, які виникають внаслідок:

/а/ реквізиції їх власності її силами або владами;

/б/ руйнування їх власності її силами або владами, яке не було викликане воєнними діями, або не вимагалось необхідною ситуацією,

буде надано реституцію або справедливу та адекватну компенсацію за втрати, яких зазнали під час періоду реквізиції або як результат руйнування власності. Платежі, що виникають, будуть вільно переводитись у вільно конвертованій валюті без затримки.

СТАТТЯ 5

Експропріація

1. Інвестиції інвесторів будь-якої Договірної Сторони не будуть націоналізовані, експропрійовані або піддані заходам, що мають ефект, еквівалентний націоналізації або експропріації (далі – "експропріація") на території держави іншої Договірної Сторони окрім задля суспільних цілей. Експропріація провадитиметься за належною юридичною процедурою на недискримінаційній основі та супроводжуватиметься умовами про виплату негайної, адекватної та ефективної компенсації. Така компенсація дорівнюватиме вартості інвестицій, коли про експропріацію або загрозу експропріації стало загально відомо, залежно від того яка з подій відбулась раніше, включатиме відсоток згідно з комерційними ставками з дати експропріації до моменту її фактичної виплати, робитиметься без затримки, буде такою, що ефективно реалізується та вільно переказується у вільно конвертованій валюті.

2. Потерпілий інвестор матиме право на перегляд судовою або іншою незалежною владою цієї Договірної Сторони його випадку та оцінку його інвестицій відповідно до законодавства цієї Договірної Сторони та принципів, викладених в цій Статті.

СТАТТЯ 6

Перекази

1. Договірні Сторони гарантують переказ платежів, які стосуються інвестицій та доходів після виконання податкових зобов'язань. Перекази робитимуться у вільно конвертованій валюті без будь-яких обмежень та затримки. Такі перекази включають, зокрема, але не виключно:

/a/ капітал та додаткові суми для підтримки або збільшення інвестицій;

/b/ прибутки, відсотки, дивіденди та інші поточні доходи;

/c/ фонди на виплату по позиці;

/d/ роялті або плату за послуги;

/e/ надходження від продажу або ліквідації інвестицій;

/f/ заробітки фізичних осіб, що працюють на території Договірної Сторони, пов'язані з інвестиціями.

2. Не зашкоджуючи заходам, прийнятим Європейським Співтовариством, перекази здійснюватимуться без необґрунтованої затримки та у вільноконвертованій валюті по ринковому курсу обміну валют, дійсного на дату переказу.

СТАТТЯ 7

Суброгація

1. Якщо Договірна Сторона або її призначений посередник здійснює платежі своїм власним інвесторам згідно з гарантією, що вона надала у зв'язку з інвестицією на території іншої Договірної Сторони, остання Договірна Сторона визнає:

/a/ передачу, або по закону або згідно з законною угодою в цій країні, будь-якого права або права вимоги інвестора до попередньої Договірної Сторони або до її призначеного посередника, так як і те,

/b/ що попередня Договірна Сторона або її призначений посередник отримала право внаслідок суброгації користуватися правами та висувати вимоги цього інвестора та перебере зобов'язання, пов'язані з цією інвестицією.

2. Отримані внаслідок суброгації права або вимоги не виходитимуть за рамки прав та вимог інвестора.

СТАТТЯ 8

Спори між Договірною Стороною та інвестором іншої Договірної Сторони

1. Будь-який спір, що виникає внаслідок здійснення інвестицій між однією Договірною Стороною та інвестором іншої Договірної Сторони, має бути врегульований шляхом консультацій та переговорів між сторонами спору.

2. Якщо переговори між сторонами спору не призведуть до його вирішення протягом шести місяців з моменту отримання Міністерством

юстиції України або Міністерством фінансів Словацької Республіки письмового повідомлення про виникнення спору, яке має містити обґрунтування правових вимог та детальну інформацію щодо предмету спору, інвестор має право передати цю справу або до:

а) компетентного суду держави Договірної Сторони, на території якої здійснюється інвестиція;

б) до арбітражу Міжнародного Центру з Врегулювання Інвестиційних Спорів (ICSID), створеного згідно з Конвенцією про врегулювання інвестиційних спорів між державами та іноземними особами, відкриту для підписання у Вашингтоні 18 березня 1965 року; або

с) до арбітражу чи Міжнародного арбітражного Суду ad-hoc, який створюється згідно з Арбітражними Правилами Комісії Організації Об'єднаних Націй з права міжнародної торгівлі (UNCITRAL).

3. Інвестор, який подав на розгляд спір до національного суду, тим не менше, може звернутися до одного з арбітражних судів, згаданих у підпунктах б) та с) пункту 2 цієї Статті, якщо до винесення судового рішення на предмет спору національним судом інвестор повідомляє про своє рішення більше не вести цю справу за допомогою національного судочинства і відкликає її.

4. Арбітражне рішення є остаточним і обов'язковим для сторін, які беруть участь у спорі і підлягає примусовому виконанню згідно з національним законодавством.

СТАТТЯ 9

Вирішення спорів між Договірними Сторонами

1. Спори між Договірними Сторонами щодо тлумачення або застосування цієї Угоди повинні, якщо це можливо, вирішуватись шляхом консультацій або переговорів.

2. Якщо такий спір не може бути таким чином вирішений протягом шести місяців, його на прохання будь-якої Договірної Сторони буде передано до Арбітражного Суду відповідно до положень цієї Статті.

3. Арбітражний Суд створюється для кожного індивідуального випадку наступним чином. Протягом двох місяців після отримання запиту про арбітраж, кожна з Договірних Сторін призначить одного члена

цього Арбітражного Суду. Ці два члени потім оберуть громадянина третьої Держави, якого після схвалення Договірними Сторонами, буде призначено Головою Суду (далі – "Голова"). Голову буде призначено протягом трьох місяців з дати призначення інших двох членів.

4. Якщо протягом будь-якого з періодів, зазначених в пункті 3 цієї Статті, необхідні призначення не були зроблені, буде запрошено Президента Міжнародного Суду ООН зробити необхідні призначення. Якщо з'ясується, що він є громадянином будь-якої Договірної Сторони або якщо інші причини перешкоджають йому виконувати вказану функцію, буде запрошено Віце-Президента, щоб зробити необхідні призначення. Якщо з'ясується, що Віце-Президент також є громадянином держави будь-якої Сторони або не може виконувати зазначену функцію, член Міжнародного Суду ООН, наступний за старшинством, який не є громадянином будь-якої Договірної Сторони, буде запрошений зробити необхідні призначення.

5. Арбітражний Суд прийматиме свої рішення більшістю голосів. Таке рішення буде обов'язковим. Кожна Сторона нести витрати відносно своїх членів суду та свого представництва в арбітражному судочинстві; витрати відносно Голови та витрати, що залишаються, нестимуться в рівних частинах обома Сторонами. Арбітражний суд може прийняти рішення, що більша частина витрат буде покладена на одну з двох Договірних Сторін і це рішення буде обов'язковим для обох Договірних Сторін. Арбітражний Суд визначатиме свою власну процедуру.

СТАТТЯ 10

Застосування інших правил та спеціальних зобов'язань

1. Якщо питання регулюється одночасно цією Угодою та іншою міжнародною угодою, сторонами якої є обидві Договірні Сторони, ніщо в цій угоді не заважатиме Договірним Сторонам або будь-яким їх інвесторам, які володіють інвестиціями на території іншої Договірної Сторони, користуватися перевагами тих правил, які є більш сприятливими по відношенню до його випадку.

2. Якщо режим, який має надаватися однією Договірною Стороною інвестиціям інвесторів іншої Договірної Сторони відповідно до її

законодавства або інших спеціальних положень контрактів, є більш сприятливий, ніж той, який надається цією Угодою, буде надано більш сприятливий.

СТАТТЯ 11

Застосування цієї Угоди

Умови цієї Угоди застосовуватимуться до інвестицій, здійснених на території однієї Договірної Сторони у відповідності до її законодавства інвесторами іншої Договірної Сторони, як до так і після набуття чинності цією Угодою, але не застосовуються до спорів чи позовів, які виникли у зв'язку з інвестиціями, до набуття цією Угодою чинності.

СТАТТЯ 12

Зміни та доповнення

Зміни та доповнення до цієї Угоди вносяться за взаємною письмовою згодою Договірних Сторін та оформлюються Протоколами, які є невід'ємною частиною цієї Угоди.

СТАТТЯ 13

Набуття чинності, тривалість та припинення

1. Ця Угода набуває чинності на дев'яностий день з дати отримання останнього письмового повідомлення про виконання Договірними Сторонами всіх внутрішньодержавних процедур, необхідних для набуття чинності цією Угодою.

2. Ця Угода залишатиметься чинною протягом десятирічного періоду та продовжуватиме залишатися чинною після цього доти, поки за рік до закінчення початкового або будь-яких наступних періодів, будь-яка Договірна Сторона не повідомить іншу Договірну Сторону письмово про свій намір припинити дію цієї Угоди.

3. Щодо інвестицій, здійснених до припинення цієї Угоди, умови цієї Угоди залишатимуться чинними протягом десяти років з дати її припинення.

4. Із набуттям чинності цією Угодою припиняє дію Угода між Урядом України та Урядом Словацької Республіки про заохочення і взаємний захист інвестицій від 22 червня 1994 року.

На посвідчення чого ті, що підписалися нижче, до того ж належним чином уповноважені, підписали цю Угоду.

Вчинено в м. Київ «26» лютого 2007 року у двох дійсних примірниках, кожний українською, словацькою та англійською мовами, причому всі тексти є рівно автентичними.

У разі розбіжностей у тлумаченні переважатиме текст англійською мовою.

ЗА УКРАЇНУ

ЗА СЛОВАЦЬКУ РЕСПУБЛІКУ

